

гнѣзда сж владения на цѣлото племе или на по нѣколко семейства.

Гнѣздата на тази интересна дива порода пчели сж майсторски прикрепени по клонитѣ и то на една височина отъ 30 до 40 метра надъ земята. Още по-чудно е и това, че веднажъ пчелитѣ избрали едно дърво, удобно за прикрепване на гнѣздата (роеветѣ) имъ, не го промѣнятъ вече никога.

Дивацитѣ знаятъ това нѣщо и за това съ голѣ-грижа пазятъ такива дървета. Тѣ никога не посягатъ да ги отрѣжатъ или унищожатъ, а много пжти ги продаватъ отъ едно семейство на друго, или отъ единъ родъ на другъ.

Гнѣздата на дивитѣ пчели сж както нашитѣ кошарища, само че пититѣ сж направо прикрепени върху клона на дървото. Тѣ много наподобяватъ на гнѣздата на оситѣ и на стършелитѣ по нашитѣ мѣста, само, че въ по-голѣми размѣри.

Туземцитѣ сж особено щастливи когато се напълнатъ сотитѣ въ пчелнитѣ гнѣзда съ медъ. Тогава всѣки стопанинъ на дърво съ пчели започва да се приготвява за изваждане на медъ. Понеже работата е доста тежка, събиратъ се по нѣколко души, за да си помагатъ.

Наистина, не е леко да се изважда медъ отъ такива високи дървета и при лошото жило на пчелитѣ, (вижъ рисунката № 5), но суматренския пчеларъ е ловъкъ и смѣлъ въ работата си. Той притежава и много други качества необходими при този начинъ за изваждане на медъ.

Така, нужно е пчеларя да бжде лекъ, подвиженъ и майсторски да се катери по дърветата.

Освенъ това, потрѣбно е той да бжде добъръ пѣвецъ—да може да крещи силно и да вика колкото му гласъ държи и то продължително време. Следъ това започватъ другитѣ приготовления. За улеснение, при катеренето по високото дърво, служатъ си съ вжжена стълба, която, както се вижда и на рисунката, майсторски се забива по стеблото съ специално заострени колчета. Смѣлия медосъбирачъ е вече го-